

A. Bak Péter

In memoriam Kósa Csaba (1943–2016)

2016. augusztus 29-én, életének 74. évében elhunyt Kósa Csaba író, újságíró, szerkesztő a Magyar Újságírók Közösségének elnöke.

A híradások szerint augusztus 22-én rejtélyes körülmények között nyoma veszett: strandpucsban ment el velencei otthonából, s többé nem adott életjelet magáról.

A rendőrség még aznap keresni kezdte, és civilek is a különböző internetes fórumokon.

Kósa Csabát egy héttel később holtan találták meg. A rendőrség közigazgatási eljárásban vizsgálta az esetet, és az idegenkezűséget kizárta. A Magyar Újságírók Közössége (MÚK) közleményben búcsúzott elnökétől, akit saját halottjának tekint.

Kósa Csaba hamvasztás utáni búcsúztatása a katolikus egyház szertartása szerint a Farkasréti temető Makovecz-termében történt, 2016. szeptember 26-án.

A Család, a barátok, a pályatársak nevében Pomogáts Béla irodalomtörténész, Füzesi Péter újságíró és Kaiser László író, könyvkiadó búcsúztatta.

A temetést követően a Magyar Újságírók Közössége székházában közösen emlékeztünk szeretett elnökünkre, Kósa Csabára.

Kósa Csaba 1943. május 9-én született Esztergomban. Szűkebb szülőházájának azonban a Vasi Hegyhátat tartotta. Esmélésének, iskoláskorának helye egy ottani kicsiny falu, Andrásfa, amelynek tanítólakásában nőtt fel. A középiskolát Budapesten végezte, a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban érettségizett. Jogot kezdett tanulni, négy félévet végzett el az ELTE-n, majd átiratkozott a Bölcsészettudományi Karára. Itt szerezte meg magyar nyelv- és irodalom szakos középiskolai tanári diplomáját.

Újságírói pályáját az Esti Hírlap szerkesztőségében kezdte, ahol vidékjáró riporter volt.

Itt dolgozott 1974-ig. 1974–1977 között a Népszava napilap munkatársa volt, majd a Hétfői Hírek újságírója lett. 1980-tól a Magyar Vízgazdálkodás című havi folyóirat olvasószerkesztőjeként dolgozott. 1985–1990 között a Népszava

MÚK ünnepség, Kósa Csaba elnök, 2015. március 12.

va – hétvégeken megjelenő – Szép Szó irodalmi mellékletének prózarovatát szerkesztette.

Itt ismerkedett meg a hazai és a határon túli magyar irodalom színe-javával.

1990–1993 között a Magyar Fórum című hetilap főszerkesztője, majd 1994-től 2000-ig a Magyar Toll című folyóirat főszerkesztője volt. Az 1992. március 14-én, a nemzeti ünnep előestéjén megalakult Magyar Újságírók Közösségének (MÚK) választott elnöke volt. 1990 óta részt vett az újságíróképzésben, több száz fiatalt indított el a pályán. 1996-ban főiskolai docens lett.

Alapító tagja az 1985-ben új életre kelt Berzsényi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaságnak. 2007-ben megválasztották a Társaság választmányi elnökének. 2008 óta az újraindult Somogy című folyóirat főszerkesztője volt.

Indulása óta heti tárcaírója volt a Magyar Katolikus Rádióknak.

Első irodalmi publikációi – elbeszélések – az Életünk című folyóiratban jelentek meg az 1960-as évek második felében. Első regényét 1979-ben adták ki. Pályafutása során több száz publikációja jelent meg folyóiratokban, antológiákban, napi- és hetilapokban.

Próza-, publicisztika- és esszéköteteinek száma a harmincat is meghaladja.

A Magyar Írószövetség tagja.

Díjai, elismerései: 1988 – Nemzetközi Gyermekkönyv Tanács IBBY díja, „Eszendő, te vígságszerző” című elbeszéléskötetért (Móra Kiadó); 1994 – Fitz József Könyvdíj; 2002 – Tancsics Mihály-díj, újságírói életművéért; 2014 – Magyar Kultúráért kitüntetés, írói, újságírói munkásságáért.

Eddig megjelent kötetei: Répa, retek, mogyoró (mesék), Móra Kiadó, 1978. Kondor-Akác (ifjúsági regény), Móra Kiadó, 1979. Mézesváros (mesék), Móra Kiadó, 1980. Szélfúvó Garabonc (ifjúsági regény), Móra Kiadó, 1981. Pogánykő (történelmi regény), Móra Kiadó, 1984. Nagy ezüst országút (szociográfia), Ezerszínű Magyarország sorozat, Móra Kiadó, 1985. A század sodrában (interjúkötet), VIZDOK Kiadó, 1985. Veres mezőben zöld oroszán (történelmi regény), Móra Kiadó, 1987. A testvérkereső (regény), Híres Könyvek sorozat, Népszava Kiadó, 1988. Esztendő, te vígságszerző! (elbeszélések), Móra Kiadó, 1989. Árpádfiak (történelmi regény), Népszava Kiadó, 1989. Liliom, sas, kereszt (történelmi regény), Népszava Kiadó, 1989. Ragyogó malom (regény), Móra Kiadó, 1990. Félhold és kétfejű sas (történelmi esszé), Tankönyvkiadó, 1991. A várvédő (riportkötet), Magyar Fórum Kiadó, 1992. Savanyú szél fúj (riportkötet), Püski Kiadó, 1993. Szabadulás (riportkötet), Püski Kiadó, 1995. Láncolt lelkek (válogatott publicisztikák),

Press+Print Kiadó, 1995. Alhattál-e, kisfiam? (riportkötet), K és T. Bt. Kiadása, 1996. A Szentlélek lovagai (esszék, íróportrék), Viza Kiadó, 1998. Arany szavak (esszék, íróportrék), Viza Kiadó, 1999. Tizenhárom perc (riportkötet), a szerző kiadása, 1999. Kossuth, a hírlapíró (történelmi esszé), Válasz Kiadó, 2002. Negyven dallam (válogatott rádiójegyzetek), a szerző kiadása, 2003. Irgalmatlanul (dokumentumregény), Hungarovox Kiadó, 2004. Riporter a halottasházban (elbeszélések), Kráter Kiadó, 2006. Zengő idő (tárca és jegyzetek), Jel Kiadó, 2007. Tizenhárom perc (riportkötet, bővített kiadás), Jel Kiadó, 2008. Hegyháti rapszódia (irodalmi szociográfia), Hungarovox Kiadó. Apám (családi krónika), Berzsényi Könyvkiadó, 2013. Apák és Apanyomok (antológia, Kósa Csaba szerkesztésében), Berzsényi Könyvkiadó, 2014. Októberi Tűzvirág (antológia, Kósa Csaba szerkesztésében), 1956-os Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége kiadása, 2015.

Kósa Csaba író, újságíró, szerkesztőt, a MÚK elnökét régóta ismertem. 2014. március 13-án adta át nekem – a Kuratórium döntése alapján – a Petőfi Sándor Sajtószabadság-díjat, és a Magyar Toll Alapítvány Emléklapját. Az ünnepséget követően Kósa Csaba köszöntötte, majd dr. Kelényi István művészettörténész nyitotta meg a képműalkotást a MÚK székházában. Ez a nap örökre emlékezetes marad számomra. Szeretettel és tisztelettel gondolok rá, amikor kézbe veszem „Apám” utolsó kötetét, amit a következő szöveggel dedikált: „A. Bak Péternek ajánlom barátsággal az én családi krónikámat: Kósa Csaba, 2014. január 23.”

Pályatársam, nyugodjál békében!

Forrás: berzsényi-tarsasag.hu

Czirók Ferenc: In memoriam Arcimboldo